

stupku lehkého ublížení na těle. Fritsch, který má pololetní zdravotní dovolenou, zasedl bled a vyhublý na lavici pro obžalované.

Jolanta Paradeisová je hezká bruneta a objevila se u soudu v doprovodu svého snoubence. V osudný den 24. června měla s ním rovněž schůzku, avšak opozdila se o několik minut, během které chvíle odehrál se onen dramatický výstup. U soudu žádala, aby Fritsch byl potrestán. Když soudce nabádal obě strany k smíru, nechtěl o tom Fritsch vůbec mluvit a prohlásil: Chci nésti zodpovědnost za svůj čin!

Soudce: Budete-li ale odsouzeni, ztratíte pravděpodobně své místo!

Konečně podepsala Jolanta i Fritsch formálně usmíření, v němž zavázal se Fritsch své bývalé milence zaplatit 500 Kč léčebného, načež soudce dle uherského práva žalovaného osvobodil.

Po přelíčení ukázal Fritsch zástupcům tisku pravou stranu svých prsou: jeho srdce skutečně nalézá se nyní na pravé straně a jeho údery možno zřetelně na této straně pozorovati. Je jisto, že Fritsch stane se nyní středem pozornosti když ne žen, tedy alespoň lékařských autorit.

—rk—

Úpadek intelligence.

(Zemský trestní soud v Praze.)

Karlu Romanu Kynclovi z Chrastu u Chrudimi je 29 let. Hoch hezký jako panna, elegantního zjevu i postavy, příjemného výrazu i řeči, inteligent, maturant gymnasia a absolvent obchodní akademie, člověk, na němž je patrné, že by se dobře uplatnil v každém zaměstnání — přece dává přednost životu v kriminálech. Živí se podvody, odpykal si již šestiměsíční, čtrnáctiměsíční, osmnáctiměsíční žalář kromě řady menších trestů a je nyní v trestu dvouletého žaláře, který dostal v červnu 1925 v Chrudimi pro velké podvody. Mezitím však vyklubaly se na něho další hříchy, které spáchal před svým chrudimským odsouzením. Podvedl Karla Kellera v Michli o 1500 Kč a dr. Ad. Jaroše v Praze o 3000 Kč, předstíraje jim, že koupil nějaké motory od ministerstva Nár. obrany, že zaplatil na ně polovinu kupní ceny a zbytek že má složit do 24 hodin, načež že motory s velkým výdělkem prodá. Nemá však zrovna tu druhou polovici a proto žádá za půjčku na dva či tři dny. Předložil oběma také stvrzenku, v níž mu ministerstvo Nár. obrany skutečně potvrzovalo uzavřenou úmluvu i přijetí zálohy. Stvrzenky byly ovšem falšovány a Kyncl, když obnosy od obou pánů obdržel, více se neukázal.

Z těchto podvodů zodpovídal se v úterý před senátem vrch. rady dra Hlouška, který jej sice uznal v obou případech vinným zločinem podvodu, trestu mu však nevyměřil v úvaze, že dva roky těžkého žaláře, které si právě odpykává, jsou dost velkým trestem i za tyto činy.

Vážně, důstojně a způsobně poklonil se Kyncl soudu i státnímu zástupci dru Hrabovi

na znamení díků a zvolna odcházel, aby se po půldruhém roce zase objevil na svobodě. Dá pak přednost poctivé práci — či roste v něm geniální velkopodvodník? Kdo ví... —ff—

V Milíně potřebují detektiva.

(Okresní soud v Příbrami.)

Celý Milín a okolní vesnice, ba i Příbram je plna dohadů o tajemné události, která stala se v noci ze dne 3. na 4. listopad min. roku ve stavení rolníka P. v Milíně. Událost dosud není vysvětlena a každý, kdo má detektivní talent, bude v Milíně nadšeně přijat v naději, že se mu podaří vnést trochu světla do temné této záhady.

Bylo to zrovna o půlnoci, když manželé P. probuzeni byli ze spánku temnou ranou, jako když padne židle, a dusotem kroků, který pocházel z komůrky synovy, nalézající se v prvním poschodí. Jati neblahým tušením spěchali nahoru, a obraz, který shledali, vzbudil jejich zděšení: Na podlaze ležel syn, spoutaný na nohou, s utaženým řemenem přes ústa, v bezvědomí a poset krvavými ranami po celém těle. Na stole křídou byla napsána tato slova: „Pomsta má Vás bude stále pronásledovati.“

A syn, když jej vzkřísili, vyprávěl hrůzostrašnou historii; že byl ve spánku přepaden dvěma zakuklenými muži, kteří měli masky a falešné vousy; ti stáhli jej s postele a střískali, hlava nehlava, a jeden z nich napsal ona výhrůžná slova na stůl. Nakonec mu zacpali ústa, až pozbyl vědomí, a utekli oknem. Jednomu z nich při onom řádění spadly falešné vousy a on prý poznal v něm zcela určitě vedlejšího souseda S. Podezření zesíleno bylo ještě tím, že manželé P. dostávali po několik měsíců anonymní výhrůžné dopisy, slibující pomstu jim i jich synu, nebude-li vrácena jejich sousedovi louka, o kterou se s ním soudili a kterou proti němu vyhráli.

To vše mělo pro milého souseda velmi nepříjemné následky; byl zatčen, vyšetřován, ale řízení uvázlo na mrtvém bodu, poněvadž v celé aféře vyskytovaly se jisté nesrovnalosti, budící domněnku, že se snad také může jednat o přepadení fingované. Četnictvu bylo totiž nápadné, jak se banditi mohli dostat do domu, když byl od večera zamčen, v komůrce nejevily se žádné známky po nějakém zápase a nábytek nebyl nijak rozházen, ani na okně, kudy pachatelé měli seskočit, ani pod ním nebylo nalezeno žádných stop, ucpání úst řemenem zdálo se býti nedostatečné, o synovi manželů P. se tvrdilo, že má jistý sklon k fantastickým příhodám — trestní řízení se zkrátka nemohlo dopátrati pravé podstaty věci a bylo zastaveno.

Sousedů to zatčení velmi mrzelo a proto zažaloval rolníka P. pro urážku na cti křivým obviňováním.

O žalobě jednáno bylo před vrch. radou drem Tachetzim, avšak rolník P. byl po líčení osvobozen. Soud uvedl v důvodech, že určité podezření proti žalobci přece tu je, třebaže ve věci nebylo zjednáno plného jasna.